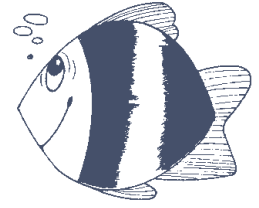

de colores

– az Esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

„... elérkezett az idők teljessége...”

Kedves cursillós testvéreim!

Az idei karácsonyi üzenet jelmondatát Pál apostolnak a galatákhoz írt leveléből vettem. **„De amikor elérkezett az idők teljessége, az Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született, és ő alávetette magát a törvénynek.” (Gal 4,4)**

Az idők teljessége Istenből árad, de az emberek készítik elő, és az emberekért jön, az emberek által. Ezt elmondhatjuk az idők teljességéről az üdvrendben is, amely ugyanolyan emberi feltételektől függ és megvan a maga meghatározott története. Ugyanez érvényes a mostani adventre, karácsonyra, újévre is, amelyben az egyes népek, és benne minden ember az üdvösség útjára léphet.

Mi az idők teljessége?

Azok az idők, az örömök napjai, amiket átéltem már életed során, a sok kegyelem, amiket kaptál, a szentségekben: keresztelésed, bér-málásod, házasságkötésed, és minden áldozásod és szentgyónásod során. Beletartozik ebbe az a három nap, amikor cursillón voltál. És az idők teljessége a 4. örök nap is! Ezt éljük. Teljességnek érzed az életed?

Mit jelent az, hogy Urunk Jézus az „idők teljességében született”? Ha visszatekin-tünk a 2000 évvel ezelőtti korra, családottak lehetünk. Ugyanis katonai erejével a Római Birodalom uralta az akkor ismert világ nagy részét. Augustus császár öt polgárháború után került hatalomra, és Róma Izraelt is meghódította a választott népet megfosztva szabadságától. Az Urunk Jézus korában élők számára tehát nyilvánvalóan nem ezek voltak a legjobb idők.

De valami alapvetően megváltozott.

Ezért van az, hogy Isten Fiának születésével kezdődik el az új időszámítás, az, amely az ősi ígéretek beteljesedését veszi figyelembe, miként a zsidóknak írt levélben olvassuk: „Sokszor és sokféle módon szólt Isten hajdan az atyákhoz a próféták által; ezekben a végső napokban Fia által szólt hozzánk, akit a mindenség örökösévé tett, aki által az idők is teremtette. Mint dicsőségének kisugárzása és lényegének képmása, ő tartja fenn hathatós szavával a mindenséget” (Zsid 1,1–3).

Az idők teljessége tehát Isten személyes jelenléte emberi történelmünkben.

És Isten jelen van közöttünk minden szentség kiszolgáltatásban. Jelen van Jézus személyében, amikor ketten-hárman összegyűlünk az ő nevében!

Földi Tibor atyától olvastam egy nagyon szép hasonlatot. Azt írja, Jézus eljövetele, olyan, mint egy szeretetbomba! Egy időzített szeretetbomba!

Amikor a bombát titokban bejuttatják a célterületre, csak idő kérdése és a környezetében olyan óriási változást fog okozni a detonáció, hogy felismerhetetlenné teszi azt. Idejét csak az tudja, aki a robbanás idejét beprogramozta. Persze, ha észreveszik, akkor jönnek a tűzszerészek, akik tudják, hogy melyik drótot kell elvágni ahhoz, hogy a robbanás ne jöjjön létre.

A Megtestesülés egy időzített bomba volt, de nem a rosszra. Ellenkezőleg, egy hatalmas szeretetbomba volt. A legnagyobb csendben és észrevétlenségben érkezett meg hozzánk, éppen akkor, amikor elérkezett az „idők teljessége”.

Tartalom

„... elérkezett az idők teljessége...” – Horváth Zoltán plébános atya, Újpest	1	A Cursillo Alapítvány beszámolója, felhívása – Pallos Zsuzsa kuratóriumi elnök	12
Színes-pompás csokor – új rektorok a cursillóban	2	Készülés az Európai Ultreyára – Fabók Ildikó	12
Cursillón voltunk! – 102. női Cursillo, 103. női Cursillo, 99. férfi Cursillo élményei	4	Európai Ultreya – Várdai Judit	13
Egy úton a két budapesti cursillo – Pálfi Péter, Budatétényi Szent Gellért Titkárság	9	Vezetők Iskolája felhívás	13
Országos ultreya, 2019. szeptember 21. – Kovács Ádám	9	2020. évi cursillók időpontjai	14
30 éves a Magyarországi Cursillo Mozgalom – Fabók Ildikó	10	Várdai Judit ünnepi jókívánsága	14
Tanítás a hűségéről – Szűcs Imre atya	11	Rendszeres régiós találkozók időpontjai	15

Harminc évig csendben ketyegett Názáretben. Majd Jézus személyében aktivizálta magát Júdeában, az üdvösségre alkalmas idő érkezésében. És ekkor az isteni hatalom, erő, működésbe lépett. Három évig égett a kanóca.

Három évvel később beindult a Golgotán a visszazámlálás, Pünkösdkor robbant fel a mennyei robbanóanyag, és megváltoztatta a világot. Azóta a szétszóródó Szentlélek-lángocskák becsapódásai új és új robbanásokat hoznak létre, felismerhetetlenül megváltoztatva a Szentlélekben újjászületett emberek életét.

Amikor imádkozunk valakinek a megterésért, gyógyulásáért, az éppen ilyen, célba juttatott időzített bomba, hatalmas lelki ereje van. Biztosak lehetünk abban, hogy alkalmas időben aktivizálódik majd, és létrehozza a kívánt hatást. Nekünk annyi a feladatunk, elmenni az emberek közé, elvinni az örömhírt. És ahova eljutottunk, ott kell élő hittel, jóságos szívvel célba juttatnunk az imádság szeretetbombáit.

De miként lehet az idők teljessége a mai kor, amely olyan férfiak, nők és gyermekek sokaságát állítja szemünk elé, akik háborútól, éhségtől, üldöztetéstől menekülnek, akik életüket is kockára teszik, mert szülőföldjükön üldözik őket? Olyan ez a kor, ahol rengeteg a gyűlölet, ahol magasra csap a korrupció, ahol a hitelenség az emberek fő jellemzője. A nyomornak e bűnök által táplált folyama elmentmondani látszik az idők Krisztus által megvalósított teljességének.

Ugyanakkor ez a növekvő rosszasság-folyam semmit sem tehet az irgalmasság óceánjával szemben, mely elárasztja világunkat. Mindannyian arra kaptunk meghívást, hogy mintegy megmerítkezzünk ebben az óceánban. Aktualizáljuk keresztségünk tisztító vizét, és kérjük az újjászületés kegyelmét, amely által legyőzhetjük a közömbösséget, mely meggátolja a szolidaritást, és hogy kilépjünk a hamis semlegességből, mely akadály a másokkal való barátságos életnek.

Mit kérek a mostani ünnepekre a jó Istentől? Azt, hogy jól tudjam értékelni azoknak az eseményeknek az értelmét, amelyek velünk, családjainkkal, országunkkal és a világgal történnek. Ahová nem tud elérni a filozófusok érvelése, sem a politika eszköze, oda elérhet a hit ereje, amely Krisztus evangéliumának kegyelmét hordozza, és amely mindig új utakat tud nyitni.

Uram, Istenem! Add, hogy a mai korteljeségnek, életem lehetőségének értsem és éljem. Csatlakozzam Jézushoz, mint tanítványa. Vele apostolkodva győzzem le önmagam kicsinyhitűségét. A szép, a jó, a hit növekedjék, erősödjék bennem. Uram, Jézus! Hagytam egy helyet, szék, számodra családjamban, asztalunk körül. Gyere hozzánk is vendégségbe. De készítem a helyet is lelkemben, térj be hozzám. Ez lesz az idők teljessége, a veled való találkozás öröme. De Colores!

Horváth Zoltán s/s plébános atya, Újpest

Színes-pompás csokor – rektorokból

Az elmúlt három cursillo három olyan lelkes és elkötelezett cursillistát szólított meg, akik vállalták a rektori szolgálatot. Azt a szolgálatot, amely nagyon sok plusz feladatot jelent, időben, energiában, szervezésben, kitartásban igazán jelen kell lenni, és ha lehet, még inkább kell a ráhagyatkozást, a saját kishitűségünk, méltatlanságunk tudatát a Gondviselésre bízni. Erről a nehéz, de végtelemül örömteli szolgálatról szólnak a rektorok vallomásai.

Kilenc hónap és a parabola

2018 szeptemberében egy sokunkat felemelő cursillon vettem részt, fantasztikus férfiakkal, munkatársakkal és papokkal. Önmagukat ajándékozták egymás számára, de amitálán a legfontosabb, megálltunk erre a három napra és közvetlen közletről néztünk bele Krisztus szemébe! Hagytuk, hogy átjárjon minket az atyai szeretet. A Szentlélek csodákat művelt!

Még a felkészülés folyamán keresett meg Kovács Ádám, mondván, „úgy érzik, elérkezett az idő”, hogy rektorként is „kipróbáljam magamat” a 2019. szeptemberi cursillon. Gondolkodás nélkül mondtam igent. Pár nap

múlva rájöttem, rosszul érzik, még nem jött el az idő! De ekkor már késő volt...

Már készültünk az egy hónapos ultreyára 2018. október vége felé, amikor elkezdett súlyként nehezedni rám ez a vállalás. Kellett ez neked? Hogy lennél alkalmas erre? Ilyen és ehhez hasonló rigmusok jártak a fejemben, amikor még ott az ultreyán elkezdtem megszólítani a leendő munkatársaimat. Mindenki IGEN-t mondott! No, ez könnyen ment, de hogyan tovább? Hát kezdjünk el készülödni, mondtam magamban, ismét gondolkodás nélkül, így már decemberben megtartottuk az el-

ső munkatársi felkészülést. Felkészülésnek szoktuk nevezni, bár mi sokkal inkább barátkozni jöttünk össze tizenketten. Eleinte havonta, később kéthetente, majd hetente. Bizton állítom, hogy egyikünk sem kötelező feladatként élte meg ezeket az alkalmakat, ahol beszédeket mondunk fel, elemezzük azokat, majd ki-ki visszatér a javított verzióval. Sokkal inkább átértük egymás tanúságtételét, formáltuk azokat, miközben úgy éreztük, hogy egymást egyre tisztábban, mélyebben megismerő, szerető barátokként jövünk össze, önmagunkat ajándékozva, imádságos lelkület-

Egész világ ámulva nézz: Istenhez méltó születés.
Szent Ambrus karácsonyi himnusza

tel hordozva a jelöltjeink neveit, a Cursillo eszméit, a ránk váró beszédeket és a közös három napot.

Ahogy közeledett a 98. férfi Cursillo időpontja, úgy villantak fel előttem alkalmatlanságom képei, jöttek elő újabb és újabb aggodalmak. Lesz-e elég jelölt, hogyan leszek képes összefogni a három napot és mit fogok én egyáltalán mondani a beszédeimben?

Régi-új barátaim folyamatosan biztattak, lelkesítettek. Ne aggódj, nem te fogsz dolgozni, te csak eszköz leszel, mondták. Az

eszemmel értettem, hogy mit mondanak, de a szívemmel akkor még nem mertem megélni, teljesen az Úrra hagyatkozni.

Végül, huszonkilenc jelölttel, tizenkét munkatárssal és két csodás pappal, összesen negyvenhárman néztünk ismét közvetlen közelről Krisztus szemébe, hagytuk, hogy (ahogy Feri atya mondja) a kegyelem meteorzáporából akár egy porszem is eltaláljon.

Nagyon porosak lettünk!

A záróünnepség után, a kiüresedett ház kápolnájába már egyedül visszatérve ér-

tettem meg szívemben is igazán, hogy eszünk vagyunk Krisztusban, az Ő szeretetét közvetítjük, tükrözzük. Mi tizenketten munkatársak kezdetben olyanok voltunk, mint a homályos tükrök, amik a felkészülés során egyre tisztábban tudták a fényt visszaverni. Krisztus a fény, mi vagyunk a tükrök, akik a kilenc hónap alatt erőlködés nélkül rendeződtünk parabolaformába, a keresztre irányítjuk.

Decolores!

Pólus András

Első rektorságom története

Negyed századdal ezelőtt Horváth Zoli atya bér málkózási feltételként küldött el a cursillóra, ami után teljesen át kellett gondolnom az életemet. A kérdés egyszerű volt: Krisztussal vagy nélküle... Az elhatározást döntés, a döntést tett követte, s már csendes munkatársként vettem részt a következő cursillón. Egyre többször mondtam igent Krisztus hívására, s lettem beszélő, majd továbbképzett munkatárs. Maróti Gabikás szárnyai alatt a kis „okostojásból” szárnyaló, fiatal sássá fejlődtem.

A 4. örök nap egyik elhatározása volt, hogy bárki is legyen a férjem, a cursillóra el kell majd mennie ahhoz, hogy igent mondjak... A Jóisten megadta ezt a lehetőséget számomra, így most már több, mint 22 éve, hogy cursillós házaspár vagyunk Zolival. Bár igyekeztünk a munkatársi hívásnak mindig igent mondani, de gyermekeinket nem szerettük volna mozgalmi árvaságra juttatni. Így aztán a gyerekeink számbeli gyarapodását a cursillótól való elmaradásunkban is mérhettük.

Tudtuk azonban, hogy eljön majd az idő, amikor kimonodottan örülnek majd, ha legalább néhány napig nyugtuk lehet a szülőktől. Pár éve kapcsolódtunk be mindketten újra munkatársként Román Heni és Telek Zoli rektorságai alatt.

Még házasságkötésünk előtt vágytam arra, hogy rektor lehessenek, ami fiatal korom miatt nem volt lehetséges. Most azonban eljött az idő, minden „együtt állt” a feladat ellátásához. A gyermekeink nagyobbcskák lettek, a Grémium felkérésére ugyan félő szívvel, de annál nagyobb hittel mondtam igent. Mert persze Beöthy Tamás atya búcsú szavai is eszembe jutottak: Krisztus számít rád!

Szokásos módon minden összejött, hogy ne legyen egyszerű a feladat: szeptemberben mentem vissza a négy gyerek után dolgozni, túl egy hittanári diplomaszerezésen, házfelújításon. De már az igenmondáskor összeállt a fejemben a munkatársi gárda jó része, kiket hívnák meg, akik segíteni tudják majd egy kezdő rektor szárnypróbálgatásait. Horváth Zoli atya egyértelmű volt számomra, hogy felkérem a papi vezetésre, mellé pedig Szőke Lajos atyát, a szomszéd plébánia plébánosát. Zoli atya volt a múltam, Lajos atya pedig a jelenem az Egyházban.

Hála Istennek minden munkatárs nagyon örült a felkérésnek, és szívesen mondtak igent a hívásomra – Krisztus hívására.

De innen jött a neheze: a szervezés, a jelöltek összegyűjtése, az atyák koordinálása, stb. A családom hetekkel a cursillo

előtt számolta a napokat, mikor kapják vissza a feleséget, édesanyát. Kicsit aggódtam, mert nehezen indultak be jelentkezések. Aztán csak jöttek és jöttek Korai Szanditól és másoktól a jelöltek – a végén már aggódtam, hogy el fogunk-e félni.

Néha nehéz volt a felkészülés során az „így szoktuk” dolgokon túllépni, de hát mégis csak én voltam a „főnök”. Persze mindehhez óriási bátorság (hit) kellett, hogy igen, így is fog működni a Szentlélek által a Cursillo. Ezeket őszintén és nyitottan tudtuk megbeszélni, elfogadva egymás gondolatait, meglátásait.

Mert mindenki nagyon segítőkész volt: a férjem, aki háttérzett a gyerekekkel, Maróti Gabi a rektori beszédek javítgatásával, Zoli atya a nagyszerűségével, Lajos atya emberi hozzáállásával, Pallos Zsuzsi vendégszeretetével és közvetlenségével, Román Heni, aki a háttérben mindenben segítségemre volt, Gerencsér Tündi lelki finomságával, Tarnai Mónika őszinteségével, Pálvölgyi Évi a háttér munkájával, Bognár Andi mindenre kiterjedő figyelmével, Föci az apróságokra is odafigyelő bátorító szeretetével, Ákos Ildi vidámságával, Szépfy-Borbás Réka fiatalos lendületével mind hozzájárult a hétvége sikeréhez. Mindannyian maximális odafigyeléssel adták a kezem alá a feladatok végrehajtásához szükséges anyagokat. Hála és köszönet érte e sorokkal is.

Számomra óriási meglepetés volt és nagy erőt adott, hogy a világ minden tájáról érkeztek szebbnél szebb, és imában gazdag háttérlevelek. Ez a résztvevőket is meghatotta. Köszönet ennek szervezőinek is.

Végül egy nyugodt, derűs és vidám hétvége alakult a munkatársak, az atyák, a 21 résztvevő és a Szentlélek által. A jelöltek nyitottak és elfogadóak voltak az egyes programokra. Mindenre maradt kellő idő – még pihenésre is. Fizikális ellátásunk is kiváló volt. Lajos atya nem tudta minden miséjét helyettessel megoldani, így az ő szállításában nagy segítséget kaptunk Parizán Beától, aki egyedül vállalta mindkét nap szolgálatát.

A záróünnepségen mindenki hallhatta a jelöltek mély tanúságtételét. Nem múlt el felettük nyomtalanul az a három nap. Köszönöm mindenkinek, aki imádkozott ezért a cursillóért, a munkatársakért, és értem.

Soli Deo Gloria!

DeColores!

Kissné Tóth Zita

99. férfi Cursillo – A 12 apostol története

„Minden forrásom belőled fakad” jelmonddal indítottam a 99. férfi Cursillo készülését, hiszen első rektorságom alkalmával kire is számíthattam volna legjobban, mint Isten segítségére és bizalmára.

A nyár még szeptemberben is tartotta ígéretét és eszében sem volt búcsúzni, amikor elkezdtük a novemberi cursillóra való készülődést. A Rózsák terei parókia hittanterme minden csütörtökre foglaltat jelzett, mert kis csapatunk rendszeresen itt tartotta találkozóját. Az egyházközségem minden munkatárs számára könnyen megközelíthető volt. A munkatársak meghívása nem esett nehezemre, hiszen sok barátot szereztem az elmúlt években a Cursillónak köszönhetően. Fontosnak tartottam a verbita ágon többször szolgált barátaimat is munkatársnak hívni, hogy ezzel is erősítsem a kapcsolatot és barátságot a két titkárság között. Az atyák, Balogh Tamás piarista szerzetes és Mihalovics Mihály atya, görög katolikus kórházlelkész szívesen vállalták a szolgálatot. A felkészülés alatt nem maradt el a rendszeres ima a leendő jelöltekért és a munkatársakért, akik egy-egy bibliai idézettel is jelezték, mi a fontos számukra ezen a cursillón. Külön öröm és kegyelem volt, hogy Misi atya majdnem mindegyik készülletünkön aktívan részt vett. Tamás atyát pedig meglátogattuk Kecskeméten egy kis lelki táplálékért és együtt létért.

A jó Isten erre a hétvégére éppen 12 jelöltet küldött, akiket kiválasztott, mint annak idején Krisztus a saját apostolait. Öröm volt látni a Szent Pál asztaltól, hogy a jelöltekből hogyan lesznek barátok, Krisztus követők, apostolok. A gyönyörű beszédek egymásra épülése, a Cursillo szépen kiteljesedő íve, a baráti hangulat és a bőségesen áradó kegyelem mindannyiunknak könnyeket és maradandó élményeket adott.

Sok évvel ezelőtt megálmodtam magamnak ezt a kiváló munkatársi csapatot, vágytam egy nagyon jó, eredményes cursillóra. És a Szentlélek minden álmomat és imámat felülmúlta. Adott hozzá 12 olyan jelöltet, akikkel minden percben öröm volt együtt lenni, és akik a végére felvértezett, elszánt és tenni vágyó apostolokká lettek.

Hálás vagyok mindannyiótokért, akik bíztatok bennem, akik imáitokkal támogattok, akik precíz, odaadó munkátokkal hozzásegítettetek engem, hogy a 99. férfi Cursillót ilyen kiegyensúlyozottan, békességben és szeretetben le tudjam vezetni.

Isten áldjon Benneteket!

De Colores,

Ullicsák Péter

Cursillón voltunk

102. női cursillo

Tahi, 2019. szeptember 12-15.

Tanúságtételemet ezzel az idézettel kezdem: „Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvél, hanem cselekedettel és valóságosan.” (1Ján 3,18)

A szeretet több mint vonzalom és több mint testi izgalom. A szeretet cselekedet, a szeretet viselkedés. A Szentírásban az Úr folyamatosan felszólít minket arra, hogy szeressük egymást. De nem tudunk egy érzésnek parancsolni, parancsra nem tudjuk megváltoztatni őket. Ha a szeretet csak egy érzés lenne, akkor az Úr nem szólítana fel minket arra, hogy szeressük egymást. A szeretet olyasmi, amit teszünk, érzésekké is jár, de elsősorban cselekedet. A szeretetünk az emberek felé abban nyilvánul meg, hogyan viselkedünk velük. A szeretet olyan akár a szél: nem láthatod, de érzed.

Amikor Viki megírta nekünk cursillós találkozónkról szóló információját, nekem megakadt a szemem a levél utolsó két mondatán: „Szükségem van valakire, aki a beszédem után a csapatból tanúságot tesz. Kérlek, támogassatok!”

Ebben Jézus segítségkiáltását hallottam meg és egyből tudtam, hogy vállalom, hiszen Jézus számít rám is.

Hosszan most nem szeretnék magamról beszélni, de annyit azért elmondok Nektek, hogy sosem szerettem a középpontban lenni, nem szerettem szerepelni, már általános iskolás koromban is az órákon az utolsó padban ücsörögtem. Nagyon sokáig azt gondoltam magamról, hogy értéktelen ember vagyok, nem éreztem magamban semmi olyan tulajdonságot, amivel az embereknek bármit is nyújthatok. Én nem hívő családban nőttem fel, nekem akkor természetes volt, hogy nincsenek reggeli és esti imádságok, hálaadások az étkezésekkor. Három éve találtam rá Jézusra, onnantól kezdve gyökereken megváltozott az életem és ennek a csúcsa idén Húsvétkor a megkeresztelkedésem volt, ahol teljesen újjászülettem. Fantasztikus élményt adott, még mindig élesen az emlékezetemben van az a nap.

Kálmán Józsi atya által részt vehettem a 102. női Cursillón Tahiban, amit most is nagyon köszönök Neki, hálás vagyok érte.

Bevallom, az előtte lévő napokban folyamatosan azon gondolkodtam, hogy vajon milyen lesz ez számomra, mit fog nyújtani nekem, vajon jól fogom érezni magam? De ezekkel a gondolatokkal együtt is nagyon vártam az indulást. Aztán elérkezett az a várva-várt szeptember 12. A reggeli imádságomban Jézusra bíztam ezt a hétvégét, alakítsa úgy, ahogyan Ő jónak látja. Így már nem volt aggodalom a lelkemben és

délután boldogan indultam neki az útnak.

A tanúságtételemet azért is kezdtem János apostoltól való idézettel, mert tudtam jól, hogy ezt az időt a szeretetre szeretném építeni. Szeretetet adni, megérezni a szeretet áramlását, amit nekem nyújtanak, és ami a csoportjainkban folyamatosan jelen volt. Szerettem volna Jézus végtelen nagy szeretetében elmerülni.

Ahogy eddig sem, most sem csalódtam Jézusomban, mert fantasztikusan alakította a napjainkat. Az első nap zárkózottsága után fokozatosan egyre jobban megnyitunk egymás felé, magamon is meglepődtem, hogy milyen gyorsan nyitni tudtam a csoporttársaim felé, meg tudtam osztani velük az életemből néhány fájó élményt. Szeretném megköszönni az Árpádházi Szent Erzsébet asztalnak, hogy ők is a bizalmukba fogadtak engem és megosztották velem az aggodalmaikat, a kihívásaikat, amelyek még előttük álltak. Úgy érzem, igazán mély beszélgetések alakultak ki közöttünk, miközben a szeretet burka vett minket körül. Tudnotok kell, hogy minden nap az imádságaimba foglalom őket és mindnyájukat, akikkel ezt a csodás három napot együtt tölthettem, és kérem a jó Istent, hogy segítse megoldani a nehézségeiteket. Ti mindannyian csodálatos alkotások vagytok, nagyon értékes emberek. Gyönyörű tanúságtételeket hallottam, sokszor har-

colnom kellett a könnyeimmel. Ezekben a tanúságtételekben igazán felerősödött bennem, hogy a jó Isten mennyire irgalmas, akármilyen hibát követünk is el, Ő mindig megbocsát nekünk és nem hagy magunkra a kínjainkban sem. A mindennapos közös imádságainkban, hálaadásainkban megéreztem, hogy mekkora ereje van a közös imáknak és ez hatalmas élményt jelentett számomra – köszönöm Nektek –, eddig csak az egyedül végzett, a magamban mondott imákban éltem.

Nagyon szépen köszönöm Varjú Vikinek a szervezést, gyönyörűen ellátta rektori feladatát, köszönöm a munkatársak és atyák tanúságtételeit, beszédeit, fantasztikus volt mindegyik történet és a többieknek is, akik ugyan úgy résztvevőkként voltak jelen, ahogyan én is.

Úgy érzem, ebben a három napban a Mennysorszámban jártam és nehézkes volt visszatérni a földi életbe. Viszont ettől kezdve az 4. örök napban élek. Jézus apostolává szeretnék válni, az Ő igéjét hirdetni és az Ő szeretetét megízlelgetni minél több emberrel. Szeretnék Jézussal együtt minél több embert boldoggá tenni, akárcsak egy kedves mondattal, segítségnyújtással, egy öleléssel, hiszen jobb dolog adni, mint kapni, sokkal nagyobb boldogság számomra, amikor másoknak örömet szerezhettek, hogy az emberek megérezhessék, mennyire szeret minket a jó Isten.

De Colores!

*Fábián Bernadett
(102. női Cursillo egy hónapos ultreyáján,
2019. október 17-én)*

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Sokszor van úgy az ember az életben, hogy elképzeli valamit, vár és számít valamire, de nem azt kapja. Ilyen volt számomra a 102. női Cursillo.

Volt nálunk tavasszal egy lelki gyakorlat egyházközségünk megújulásért. A szünetben egyetlen mondattal említette Kálmán Józsi atya a cursillót. Nem emlékeztem az elnevezésre, se időpontra. Csak arra, hogy jó lenne részt venni, mert régóta áhítottam egy megerősítő, lélekformáló, csöndes lelki gyakorlatra. Jézus Krisztus nekem szóló üzenetét, szeretetét akartam belső csöndben megtapasztalni, emberi versengéstől, torzsalkodástól, minden külső környezeti hatástól távol, csak Jézusra figyelve. Öröm volt a meghívás, mindent félre téve nagy reménnyel indultam.

Azért akartam a „csend szavára” figyelni, hogy hitéletemben ne csak a magam

módján forogva figyeljek Istenre, hanem lelki vezetőik segítségével tisztázhassak magamban dolgokat.

– Mennyire vagyok tiszta? Mennyire vagyok az Atya gyermeke?

– Csak elfogadom kegyelmi ajándékait és fürdök megtapasztalt szeretetében, vagy a Krisztus-követésnek tényleg azon az ösvényén járok-e, ami az emberi gyarlóságoktól kiüresített önátadáshoz vezet?

– Hová tartozom, ki vagyok? Le tudtam-e már vetközni az emberek szeretetére, véleményére és önmagamra figyelést?

– Tudok-e krisztusi módon szeretni, vagy csak önzően, azért mert szeretek szeretni?

– Azért a sok kegyelemért, amit életem során kaptam és azért a felismerésért, hogy keresztségem óta Jézus mindig a tenyerén hordozott-, adtam-e, adok-e valamit Istennek?

– Hogyan adjak, hogyan kerülhetek még közelebb Istenhez? Hogyan kell az alázat és a teremtett önnön magunk elfogadása közti egyensúlyban élni?

Ezek a vívódásaim azért vannak, mert gyermekkorban nem jártak hittanra. Vakon, felnőttként kezdtem megtanulni Krisztus útján járni. De Viki most nem ilyen tanúságtételt kért, hanem a cursillós tapasztalatot. Ezt szeretném megosztani.

A Lélek szavától, belső csendőtől vártam gondjaimra tisztulást. A kertkapun belépve úgy láttam, igen, ez jó hely lesz a csöndre, elmélkedésre. De nem ezt, hanem még többet kaptam.

A szoros, fél óra kerti pihenést se hagytam időbeosztás, nyüzsgés, emberi forgatag nem nevezhető csöndnek. De megint beigazolódtam, hogy nem mindig az jó, amit én szeretnék. Belső csend másként is elérhető, mint befelé figyelő, zajtalan, néma várakozással.

Amit kaptam és átéltem, az „beszédes csönd”. Tanúságtételek csöndje. Benne és mögötte, magamról nekem a Szentlélek tartott tükröt. Tisztát, nem homályosat, nem hamisat. A bennetek élő hit erejével folytatott élet és küzdelmek őszinte szavakkal kifejezett példái rámutattak fonákosságaimra. Mint „Isten oltókése” alaposan megkarcolták az önhitségemet, gögömet, önsajnálomat. Segítettek tisztábban látni problémáimat. Így hatékonyabb volt, mint hibás önképpel magamból kiinduló több órás csöndes elmélkedés.

Isten azt adja, amit szeretetével Ő jónak lát értünk. Néha hidegzuhany lecke, máskor megvilágosító, melegítő fény. Mindig segítő, védelmező kéz. A nyílt, őszinte tanúságtételek révén ezt megint felismer-

hettem, a „másik emberben”, bennetek. Amit hallottam, annak segítségével másként élem meg a jézusi értelemben vett kicsiségemet és egyben életem szépségét. Ez volt legfontosabb tanulságom. Az Istenre hagyatkozó bizalommal teli küzdelem. Az értékek feldolgozásához több idő kell. A Cursillo hozadékát naponta érzem. Belém ivódott tanúságtételek napi életvezetőimmé lettek.

Sok mást is kaptam, röviden, felsorolásként néhány kapott értéket: szerepjátszás nélküli, egyszerű, elfogadó szeretetet, fölösleges beszéd helyett a másokra figyelő, nem ítélkező, meghallgató jelenlétet, az érdek nélküli, a lélekben testet öltő együvé tartozás élményét.

Varjú Vikit elneveztem „láthatatlan Viki”-nek, hiszen térült-fordult, sehol se volt, mégis mindenütt ott volt a gondoskodó, felelős, fegyelmezett, percnyi pontosságú szervezésével, kedves szeretetével, odaadásával. Köszönöm Viki!

Hálások voltunk az atyák (Székely János, Balogh Tamás, Kálmán Antal atya) jelenlétéért. Ezzel kapcsolatban szeretném elmondani, amit Teréz anyánál olvastam: „Papok nélkül nem birtokoljuk Jézust... hiszen Isten ma szeret minket minden egyes papon keresztül, aki Krisztus helyébe lép”. Köszönjük, hogy ezt a szeretetet megtapasztalhattuk, jelen voltak nekünk, értünk.

De Colores!

Gróf Éva

A Cursillo életem fontos állomása

2018. májusában férjem közölte, hogy kinyílt a titkárnőjének az ajtaja, és elhagyta 18 év házasság után. Június óta egyedül neveltem 16 éves lányomat és 12 éves fiamat. Mikor elment, nem tudtam sem enni, sem aludni. Lefogytam, a szívem és a gyomrom helyén sokszor érzek szorító fájdalmat. Teljesen összeomlottam. Barátok, a családom, lelki gondozó, atyák segítettek gyógyulni a jó Isten irányításával. Az elmúlt évben megerősödött a hitem. Megtapasztaltam a jó Isten gondoskodását, szeretetét sok-sok emberen keresztül. Elmentem az AVE kurzusra (egyedülálló szülők lelki gyakorlata), részt vettem előadásokon, lelki gyakorlatokon, és életemben először buszos zarándoklaton voltam. A síksomlyói pápalátogatás zarándokbuszán ismertem meg István Atyust, aki egy fantasztikus ember. Ő ajánlotta először a Cursillót. Később mások is mondták, így biztossá vált számomra, hogy mennem kell. Két ember számára nem volt jó, így egy kicsit félve mentem. Indulás előtti nap azt mondta egy cursillót végzett ismerősöm: „Ha egy mondatot kapsz, már meg- ➤➤

érte elmenni.” Sokkal több mondatot kaptam, már a második napon is. Ezek a mai napig vezetnek a mindennapokban. Jó volt hallani a megerősítést, hogy jó úton járok, élem azt, amit ajánlottatok. Részt veszek zenés és csendes szentségimádáson, amikor tudok, hétköznapi misén, naponta olvasok igét, elmélkedem, munkába menet a kocsiban imádkozom, és dicsőítő zenét hallgatok. Korábban csak vasárnapi mise látogató voltam.

Indulás előtti napon rájöttem, ha befizetem a díj hátralévő részét, nehéz lesz a hó végén. Ezt megírtam este a vezetőnknek, aki válaszolt, de én nem olvastam. Mikor megérkeztem a barátnőmmel, kiderült, annyi támogatást kaptak, hogy elég volt az előleg és nem kell fizetnem. Sírva öleltem meg vezetőnket és köszöntem meg. Most is sírva fakadtam, ahogy ezt írom. Nagyon köszönöm a támogatóknak, hogy segítik azt, akinek szükséges. Isten áldjon meg titeket és a szervezőket, Atyákat, tanúságtéveket, akik bátran vállalták az életetek kitérésével a mi tanításunkat. Említettem a férjem ajtáját az első mondatomban. Nekem az ajtó szimbólum negatív volt. A cursillón mondtátok, hogy nyissuk meg az ajtónkat Jézusnak. Én megnyitottam és azóta is minden nap kérem, hogy segítsen, legyen velem és gyermekeimmel. A jó Istent egyre jobban érzem Atyámnak. Jó érzés a gyermekének lenni. A miséhez fűződő gondolataim is megváltoztak. Vágyom többször menni, illetve felajánlom valakiért, vagy valakikért és így személyesebbé is válik számomra. Megtapasztaltam a testvéri szeretet, elfogadás érzését. Megismertem csodálatos embereket Tahiban és a találkozókra is. Többet imádkozom a rózsafüzért, és már volt, hogy nem tehernek éreztem, hanem örömmel imádkoztam. Jelenleg járok szabadító lelkigyakorlatra hetente, illetve ismerkedtem cursillós csoportokkal. Nagy öröömre szolgált, hogy egyik hétvégén sofőrként segíthettem egy cursillón, illetve a harminc éves találkozózn regisztrációként segíthettem. Nagyon sok emberen keresztül érzem a szeretetet és örülök, ha én is adhatok másoknak.

De colores!

*Székelyné Parizán Beáta
2019. november 20.*

103. női cursillo

Tahi, 2019. november 7–10.

A cursillo valóban egy különleges lelki élmény volt számomra. Egészen más, mint

egy lelkigyakorlat. Én úgy éreztem, hogy egy tisztulási folyamat az istenélmény örömeivel karöltve. Sokszor elérzékenyültem, annak ellenére, hogy ez az utóbbi években alig-alig történt meg velem.

Visszatérve a hétköznapi felidézem magamban a történéseket, amiket átélhettem, talán jobban kezdek figyelni a kis csodákra és hálát adni az Úrnak.

Várom a találkozást Veletek az ultreyán!
Isten áldjon és őrizzen mindnyájunkat!
De colores!

Feith Ágota

Születésnap ajándék!

A férjemtől kapott születésnap ajándékom annyira jól sikerült, hogy legmerészebb álmaimban sem gondoltam arra, amit kaptam ebben a három napban! Talán a legemlékezetesebb az Eucharisztia előtti „negyedóra” volt! Ott olyan csoda történt velem, amit azóta sem felejték! Karnyújtásnyira éreztem Jézust magamhoz!! Csodálatos érzés volt! A tanúságtételek és a beszélgetések mind hozzájárultak ahhoz az élményhez, ami felszakított bennem minden gátat és úgy tudtam beszélgetni az asztaltársasággal és persze mindenkivel, akivel volt módom többet lenni, mintha mindig ismertük volna egymást! Sose gondoltam volna, hogy ez lehetséges... de bizony! A Hitnek ilyen összekovácsoló ereje van!!

Köszönöm minden szervezőnek az áldozatos munkáját, el sem tudom képzelni, hogy hogy tudtátok ezt így kivitelezni! Áldás a munkátokra!! Csak legekben tudok visszagondolni a Veletek közösen átélt pillanatokra és remélem, hogy valamit sikerül visszaforgatnom ebből a lelkületből és hasznomat látják a családban, munkahelyen! Nagyon várom a decemberi találkozást!

De colores!

Rábay Brigitta

Abszolút többség!

Jónéhány alkalommal voltam már munkatárs és mindig nagy örömmel készültem a cursillóra, azonban a mostani hétvége különleges volt számomra is. Kissné Tóth Zita, aki a novemberi cursillón szolgált első ízben rektorként, hívott, hogy ifjúsága egyik szereplőjeként én is részese lehessen ennek a cursillónak.

Örültem a hívásnak és nem is volt kérdéses, hogyan válaszoljak, hiszen Zita az egyik olyan „emberem” volt, aki segített abban, megtaláljam a helyem – Krisztus oldalán. Akkoriban költöztünk Zuglóba, a Kassai téri templomba jártam, de hiá-

ba vágytam arra, hogy befogadjanak, ez nem történt meg. Egy sürgető nagypénteki gyónásomat segítette elő Zita fiatalos lendülete, lazasága és végtelen közvetlensége, vidám volt és nyílt, és tőle kaptam azt a nevet egy cédulára írva, aki nem sokkal később engem a cursillóra szeretgetett és azóta is az életem része: Maróti Gabiét. Ezután sokszor lehetünk együtt, felkészüléseken és hétvégéken, sok szép közös élményünk van. Házassága Zolival, majd a gyerekek születése miatt számára a cursillo egy kicsit háttérbe szorult, így sokkal ritkábban is találkoztunk, de távol soha nem kerültünk egymástól, mindig tudtuk ott folytatni a beszélgetéseinket, ahol esetleg évekkorábban abba hagytuk. Az egyik emlékem különösen is kedves és nagyon jellemző Zita elkötelezettségére és hűségére. Máriabesnyőn voltunk cursillón, kalandos körülmények között, kiszorulva a lelkigyakorlatos házból, az alagsorban, a kazán mellett aludtunk mi, idősebbek, a fiatalok Zitával együtt az emeletes ágyas részbe kerültek – itt szoptatta második kislányukat, akit négy óránként Zoli hozott – Zita így vállalta el a cursillót!

Szóval boldogan mondtam igent a hívásra, hiszen ebben a vágyott szolgálatban benne volt Zita minden hite és bizakodása. A cursillónk is ilyen lett, derűs, elfogadó, a jelöltek valami csodálatos kedvességgel, nyitottsággal, bizalommal fogadták minden programját a cursillónak, egyetlen ellentmondó vagy kételkedő hang nem volt, péntekre együtt lélegző, munkálkodó csapatot alkottunk. Hálát adok mindnyájukért Istennek.

Zoli atya és Lajos atya nagyszerű párosként volt velünk, felkészültség, vidámság, elmélyült ismeret és hihetetlen nagy tapasztalat mellett az esendőségünk felvállalása, sebzett mivoltunk megmutatása hiszem, hogy mélyen érintett mindnyájunkat. Hálát adok Zoli atyáért, Lajos atyáért.

És ezen a cursillón tapasztaltam meg szinte kézzel foghatóan, mit jelent a Krisztussal való egység mindent felülíró többsége. Csütörtökön derült ki, hogy Lajos atyának nem sikerült helyettest találnia a szombat esti és vasárnap délelőtti szentmisére, sőt, szombaton egy fiatal pár esketése is rá vár. Ezért Zita egy rövid, de nagyon esdekölő felhívást tett közzé a cursillós listán. Jelenkezett egy áldozatos lélek, aki mindkét nap fuvarozta Lajos atyát. A záró napon a vendégeket várva kérdezték többen, sikerült-e megoldani ezt a problémát és mondták, milyen szomorú dolog, hogy csak egy ember jelentkezett erre a felhívásra. És ak-

kor én azt mondtam, hogy dehogyis szomorú, hiszen jelentkezett az az egy ember, aki megoldotta gondjainkat – ez a legtöbb, a csoda – hiszen Krisztus és ő, Bea abszolút többségben voltak.

De colores!

Földes Mária – Föci

Cursillós kegyelmek

Egy évvel ezelőtt kért fel Zita, hogy legyen munkatárs a 103. női Cursillón Tahiban. Izgalom és öröm és félelem töltött el ekkor és gondolkodási időt kértem. A férjem biztatott, hogy menjek, de én nem voltam biztos magamban, sok ima és elmélkedés után aztán igent mondtam, mert Krisztus számít rám!

Végtelenül boldog vagyok, hogy részese lehettem ennek a cursillónak, olyan erőt és hitet kaptam ebben a három napban, amire nem is számítottam. Köszönöm a munkatársaknak, az Atyáknak a rengeteg segítséget, a jelölteknek az elfogadást. Hálas vagyok, hogy megmutathattam, hogy élem meg a hitem, hogyan hatok másokra és ez hogyan hat vissza rám, és átadhattam az én „szent ritás” lelkiületemből egy csipetnyit.

Csodálatos dolog látni, ahogy a jelöltekben „megmozdul Isten” és elfogadják a hívást. A beszédemben van pár mondat, amit egy elmélkedésből szeretnék idézni: „Az Úr azt mondta nekem, hogy ha nem hiszek magamban, akkor valójában benne nem hiszek. Azt mondta: Én ott vagyok benned, de csak azt tudom megtenni általad, amiről elhiszed, hogy megteszem. A környezet nem változik meg hirtelen, valami csoda által és nem mindig sima az út annak sem, aki hisz az Örömhírben. De Krisztus mindig velünk van!”

De colores!

Tarnai Mónika

99. férfi cursillo

Tahi, 2019. november 21–24.

Cursillo!

A cursillóról többen mondták, hogy „ezt át kell élni” meg „nem lehet elmondani”. Szeptemberben adódott egy lehetőség, hogy megtapasztaljam ezt az elmondhatatlan, és mély tapasztalatot adó lelki gyakorlatos hétvégét. A bő három nap után már én is ezt mondom: ezt tényleg át kell élni. És valamiről tényleg nem írhatok.

A cursillo őszinte. Egy lelki gyakorlatnak nincs értelme őszinteség nélkül. Itt úgy voltunk egymás előtt, mint a Paradicsom-

ban az ember Isten előtt. Az őszinte ember tiszta, mert nem akar takargatni semmit. Tiszta emberek voltak jelen.

A cursillo elfogadó. Ez az őszinteségből adódik, hogy megismeri az embert mindenével, ami benne van, és elfogadja. Mint amikor a tékozló fiú haza ért, és apja átöleli. Hazatért tékozló fiúk voltak jelen.

A cursillo testvéries. Az elfogadás mélysége a testvériségben nyilvánul meg. A testvérem vagy, felelős vagyok érted. Testvérek voltak jelen.

A cursillo meglepetés. Első este igyekeztem felmérni, milyen lesz ez. Kézbe vettem, mint a kisgyermek a kindertojást. Megráztam, és volt benne valami. Amit tapasztaltam, az olyan volt, mintha valamilyen értékes ékszer lenne a kindertojásban.

A cursillo műtét. Felvág, kinyit, beléd hatol. Érzéstelenítő nincs, de nem is kell.

Többet nem írhatok róla. Aki kedvet kapott, látogasson el a cursillo honlapjára, és jelentkezzen bátran.

De colores!

Lejtényi Emánuel atya

Most

Nagy kíváncsisággal, kis aggodalommal, de nyitott szívvel indultam el csütörtökön Tahiba. Szerintem feleségem izgatottabb volt, mint én. Még péntek reggel is megfordult a fejemben, hogy biztos megérte-e eljőnnöm és nélkülözni a családomat majdnem négy napig?

Azért ott volt bennem a kíváncsiság, mert olyan emberek küldtek ide, akik rossz helyre nem küldenének. Feleségem több mint két éve tapasztalta meg ezt a különleges hétvégét Budatétényben. Nem volt könnyű dolga, hogy többszöri kérdésére én csak most válaszoltam igennel. Azt, amit az ember legszívesebben mindenkinek elmondana, azt velem eddig nem tudta megbeszélni, nehogy ezzel a cursillo lényege elveszen.

Nem vagyok a szavak embere és az már csütörtökön kiderült, hogy itt beszélni fogok – magamhoz képest nem is keveset – és nem pedig a hátsó sorban imádkozni. De nem sokáig tartott, hogy észrevegyem, jó helyen vagyok.

Sokat tanultam! Sokat megtudtam magamról és másokról. Hallottam kiváló beszédeket mély tartalommal. Részt vehettem beszélgetésekben ahol az emberek megnyíltak egymásnak, ilyen rövid ismeretség után. Együtt neveltünk és sírtunk. A kápolnában elcsendesültünk, akár egyedül is. Az atyák még ünnepélyesebbé, meghittebbé vagy akár derűsebbé tették a hétvégét.

Lehetőséget adtak terheinktől megszabadulni. Még közelebb kerültem Krisztushoz. Megkönnyebbültem.

Négy nap alatt nem lehet barátokat szerezni, pedig itt barátokat is kap az ember. Akkor és ott rengeteg barátom volt.

Vasárnap érkezett a meglepetés, amire egyikünk sem számított. Kicsit le is fagytam, a lábam megállt, az éneket elfelejtettem. Méltó befejezése volt a hétvégének. Nagyon sok mindent kaptam, hoztam magammal és remélem, adhatok tovább.

Szeretném megköszönni még egyszer azoknak, akik küldtek, akik ott vártak, akik velem együtt kapták ezt az ajándékot és természetesen a Jóistennek, aki nélkül mindez nem jöhetett volna létre.

Hétfőn reggel éles váltás volt a kápolna helyett munkába indulnom. Még mindig egy dallam jár a fejemben.

Mikor kellett eljőnnöm? Most!

De Colores!

Matisz Gergely

Újra rám pillantott Krisztus a 99. férfi cursillón

Az elmaradhatatlan reggeli szentmise a Szentháromságnak szentelt kecskeméti piarista plébánián, majd ügyelet az irodában. Találkozás régi piarista diákokkal, akik tőlünk várják a szentségi életbe való bevezetésüket vagy éppen kedves hozzátartozóik utolsó útra való elkísérését és találkozás teljesen ismeretlenekkel, akik egyfajta szolgáltatóként tekintenek az Egyházra, amelynek képviselőivel csak akkor találkozhatnak, amikor valamilyen igényük kielégítését várják. Bizony nekik kevés fogalmuk van arról, hogy keresztségük révén nekik is van feladatuk, hogy ők is Krisztus földi munkatársai.

Kiemel a hétköznapi szűrkeségéből, amikor megcsörren a telefonom és Ulicsák Péter, a 99. férfi cursillo megbízott rektora hív papi munkatársnak. Új meghívás, új lehetőség, hogy nyitott szívű férfiakat közelebbi barátjává tegyem a feltámadott és Lelkével köztünk munkálkodó Jézusnak. A felkészülés során a távolság és papi feladataim nem teszik lehetővé, hogy az igényes munkával, imádsággal készülő csapat együttlétein jelen legyek, de imádsággal kísérem őket, és azon munkálkodom, hogy ne váljon rutinmunkává saját fölkészülésem, hiszen a Szentlélek ma is szólít, hogy Lélekkel telten éljük meg az előkészületi időt is, hogy a hétvége meghozza a gyümölcsöt. Péter újra megszólított, hogy az utolsó felkészülést nálunk tartaná a csapat, hogy egymást kölcsönösen megismer-

ve öntsük végső formába feladatainkat. Örömmel fogadtam a munkatársakat, közös imádság és étkezés koronázta ezt az utolsó felkészülési napot.

A cursillo helyszíne Tahí, a Szív Lelkiségi Központ, amelyet a Jézus Szíve Társaság nővérei vezetnek, már második otthonomá vált, hiszen sokszor ünnepeltem már ott vasárnapi szentmisét, tartottam lelki gyakorlatokat. Ezt erősíti a baráti kapcsolat az ottani nővérekkel, akik a ház működését nem csupán gyakorlati formában biztosítják, hanem a vendég itt „beimádkozott” térbe érkezik, amikor a városi környezetből mintegy kiszökve lelki felüdülést, keresztény hivatásában való megerősödést keres. Mindig újra és újra örömmel tölt el, amikor ottani szobám ablakából a Duna felett úszó ködtakaróra pillantok vagy a hegyoldalon a napjukat tolláskodással kezdő madarak hangját hallgatom.

Az idő most mégsem a felhőtlen pihenésé, hanem a jelölteké, akikért együtt munkálkodik, imádkozik a munkatársak csapata, hogy ezalatt a három nap alatt jobban megismerhessék önmagukat, találkozzanak Krisztussal, általa közelebb kerüljenek az Atya bűnbocsátó, visszafogadó irgalmához, és a Szentlélek által elég erőt érezzenek magukban, hogy a családjukba, munkahelyükre és a hétköznapi életbe elvigyék a Megváltó üzenetét. Nagy öröm számomra, hogy új papi munkatárssal ismerkedhetek meg: Misi atya (Mihalovics Mihály) görög katolikus kórházlelkész, fiatalos lendületével hamar megnyeri a jelöltek figyelmét. Ilyenkor magam is lelki gyakorlatozó vagyok, amikor paptársam beszédére, Krisztus iránti elkötelezettségére figyelek: hiteles tapasztalatból mutatja be az Istenember üzenetét a mai ember számára. A görög katolikus lelkész társ jelenléte mellett hivatalkotott a mostani cursillón az is, hogy a Boldog Özséb és a Szent Gellért titkárság munkatársai gyümölcsözően tudtak együtt munkálkodni a jelöltek javára. Ahogyan Jézus egyháza egységéért és békéjéért imádkozott, ez a 99. férfi cursillo valamiféle utat mutatott a Cursillo egysége felé is.

Nagy élmény volt ismét megtapasztalni az emberek megnyílását az isteni üzenet felé, látni a kisimuló arcokat, segíteni a személyes élet rendezésében, hallani az elhatározásokat, a záróünnepélyen pedig ismerős arcokkal találkozni. Bízom a Szentlélek erejében, hogy a megszületett elhatározások az 4. örök napban meg is valósulnak majd.

De Colores!

Balogh Tamás piarista atya

Ezért éri meg papnak lenni!

Mihalovics Mihály vagyok (Misi atya) a Szent Pál asztaltól. Négy éve voltam jelölt, majd még abban az évben szolgálhattam Válon egy férfi cursillón. A mostani cursillóra Ulicsák Péter barátom személyében hívott meg Krisztus, a hívásra igent mondtam, és természetesen nem bántam meg.

A nyár folyamán új kinevezést kaptam, kórházlelkész lettem. A szolgálatom során gyakran találkozom megrázó élethelyzetekkel, súlyos betegségben szenvedő emberekkel, haldoklókkal, tanácstalan családtagokkal, fáradt kórházi dolgozókkal. Sokszor azt érzem, nem lehetek eléggé felkészült vagy rátermett a rám bízott feladat ellátására, de hétről hétre csodaélményekben részesít Isten, ott van mögöttem és képessé tesz arra, amire emberileg nem lehet képessé válni. Sokan azt gondolják, hogy ezt a munkát nem lehet sokáig csinálni, mert belefárad az ember és kiég. Éppen ezért vártam ettől a cursillótól, hogy töltsön fel úgy, hogy megfelelően tudjam végezni a szolgálatomat addig, amíg Isten erre a feladatra szán engem. A cursillo során azt gondolom, mindannyian csodákat tapasztalhattunk. A jelöltek és a munkatársak nagyon jó csapatot alkottak, hatékonyan tudunk együtt dolgozni – elsősorban magunkon. Mindenki megértette, hogy ha merünk megnyílni, ha merjük közel engedni magunkhoz Krisztust, akár egy-egy cursillós társunk személyében, akkor sokkal gazdagabban mehetünk haza, mint ahogyan érkezünk. A papi szolgálat több szempontból is képviselte a „de colores” jelmondatunkat, Balogh Tamás piarista atyával több szempontból is különbözünk: életkorban, ő a latin, én a görög rítust képviseltem, valamint a különböző területeken való szolgálat által szerzett tapasztalataink is különbözőek. Örültem, hogy Tamás atyával együtt szolgálhattunk, kiegészítettük egymást, színesebbé tettük a résztvevők egyházképét. Ha szeretném összefoglalni ezen a pár napon tapasztaltakat, akkor idéznem kell magam: „na, ezért éri meg papnak lenni”. Ezt tapasztaltam, ezt éreztem, nem tudom másképp megfogalmazni. Feltöltött a cursillo, újult erővel folytatam a szolgálatot. Hálás vagyok a munkatársaknak, a jelölteknek és első sorban Istennek, hogy újra megtapasztalhattam, milyen jó a közelében lenni.

De colores!

Misi atya

Plusz három kereszt...

Ötödik alkalommal szolgálhattam mostani cursillón. Jelöltségem és az addigi négy szolgálat Budatétényhez kötött. Mostani rektorunkkal, Ulicsák Péterrel korábban többször

voltunk egy törzsben a verbiták lelki gyakorlatozó házában. Örömmel fogadtam hát felkérését, s nagy érdeklődéssel mentem Tahiba.

Tizenkét jelölttel kezdtük meg a három napot csütörtök este. Aztán pénteken folytatódott az aratógép elemeinek kicsomagolása. Magunkba néztünk, szembesültünk a múltunkkal, az elkövetett hibákkal és bűnökkel. Az előadók (kivételek nélkül) csodákat hoztak ezen a hétvégén Tahiba. Az őszinte, hiteles és megrázó történetek a szívek legmélyéig hatoltak. Ekkor érti meg az ember, hogy miért is jó, hogy külön-külön tartjuk ezt a három napot. Így mi, férfiak is merünk könnyezni...

Aztán a nap vége felé, a kicsomagolást követően elkezdődött az aratógép összeszerelése. A késő esti törzs-megbeszélésen pedig egységesen állapíthattuk meg: válogatott jó csapatot bízott ránk a Gondviselés. A többség Budapestről érkezett, de volt, aki a Váci Egyházmegyéből „kalandozott” át az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye cursillójára.

A kecskeméti Balogh Tamás piarista atya nagy tapasztalattal a nyugalom forrása volt számunkra. Másik papunk, Mihalovics Mihály budapesti görög katolikus kórházlelkész először szolgált most Tahiban. Általa Egyházunk keleti lelkiségebe és liturgiájába is beletekinthettek a zömében római katolikus résztvevők.

Rektorunkkal, Ulicsák Péterrel együtt nyolcan szolgálhattunk: Baltay Zsombor, Magyar Ákos, Ruszthy Gyula, Sergyán Szabolcs, valamint a három budatétényi „vendégjátékos”: Borbás Zoltán, Scheiling Tamás és jómagam.

Aztán elérkezett a vasárnap délután, amikor a záróünnepségen a – szokásokhoz híven – a jelöltek Tamás atyától átvehették a keresztet. A tálcára nézve valami nem stimmel: tizenkettő helyett tizenöt feszület feküdt rajta. Nemsokára kiderült: mi, hárman, „budatétényiek” is hazavihettük a „leányfalusiak” keresztjét, amit most megköszönünk. Mindhármunk nevében mondhatom: ez a feszület számunkra nemcsak Megváltónk végtelen szeretetét, hanem az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye cursillósainak szeretetét és felénk kimutatott barátságát is eszünkbe fogja juttatni.

Milyen jó lenne, ha a jövőben folytatódna a „vegyes csapatok” felállítása. Ha Budatétényben és Tahiban is mindig lenne két-három-négy „vendégjátékos”. Ezáltal nemcsak Istenünknek szereznénk örömet, hanem azt is megláthatnánk: ők mit csinálnak másképp, mint mi. Bár a lényeg ugyanaz: közelebb vinni embertársainkat Krisztushoz...

De Colores!

Czoborczy Bence

„Aki megvall engem az emberek előtt, azt én is megvallom Mennyei Atyám előtt” Országos Ultreya – 2019. szeptember 21.

Egy úton a két budapesti cursillo

Szeptember második felében, egy nagyon szép napot tölthettek együtt a magyarországi cursillisták. Nem csak az időjárás, hanem a hangulat is napsütéses, melengető volt. Több százan gyűltünk össze a Szent Imre templomban, majd az ottani program után a Szent Margit Gimnáziumban.

Jómagam, 2017. január 1-től vagyok a Budatétényi Cursillo Szent Gellért Titkárságának koordinátora (világi vezetője). Igaz, mandátumom már csak ez év végéig tart. Az elmúlt három év távlatából visszatekintve a szolgálatomra az egyik legfelelősebb dolog ez a közösen szervezett Országos Ultreya volt.

Hálásak vagyunk a Boldog Özséb Titkárságnak, hogy arra kértek bennünket: szervezzük együtt ezt az Ultreyát. Legyen ez egy közös nap, ahol megmutathatjuk többek között azt is, hogy a két cursillós ág milyen jól elfér egymás mellett, milyen jól kiegészítik egymást. Az utóbbi három esztendőben sokat javult, sőt, végre teljesen egyenesbe került a két ág közötti kapcsolat, együttműködés. Várdai Judittal (és az előző világi vezetővel, Kovács Ádámmal is) zökkenőmentesen tudunk együtt gondolkodni, közösen tudunk tenni a magyarországi Cursillo sikeréért.

Az Ultreya szervezésében, megvalósításában sok Budatétényben végzett testvérünk is tevékeny szerepet vállalt. Elmondások alapján inspiráló volt együtt készülni erre a több száz fős lelki napra. Ezúton is köszönöm minden testvérünknek (ágtól függetlenül), aki szabadidejében önkéntesként szolgált!

A nap levezetéséhez Judit engem kért fel maga mellé. Igazából semmi előre egyeztetett dolog, forma nem volt. Csak annyit beszélünk meg, hogy elfogadással és jókedvvel legyünk egymás iránt és a megjelentek felé is. Óriási öröm volt számomra, hogy sokszor egymással viccelve, nagy szeretettel tudtuk levezetni a napot. A visszajelzések szerint ez a jókedvű, szeretetteljes hangulat átment a testvérek felé. Az üzenet pedig egyértelmű volt: egymást elfogadva, egymást kiegészítve rengeteg jó dologban lehet részünk. Istennek pedig bizonyára tetszett, hogy hosszú évek után eljutottunk a kölcsönös megértésig és elfogadásig.

Mint az elején említettem, nekem lejár a mandátumom, és nem indultam újra a koordinátor választáson. Szép három év van mögöttünk. Hiányozni fognak szolgálatok, amelyek most „hivatalosan” véget érnek számomra. Hiányozni fog a rendszeres találkozó a jezsuita ág titkárságával, vezetőjével, hiányozni fog a rendszeres közös gondolkodás, és hiányozni fognak azok az emberek, akikkel ezt együtt vittük végbe.

Az Úr azonban gondoskodik mindenről: a három év alatt új ismeretségeket köthettem, új barátokra tettem szert. És ezek a barátságok nem járnak le a mandátummal.

De Colores!
Ultreya, ultreya!

Pálfi Péter

Országos Ultreya Budapesten

Mint mindegyik, úgy ez az Országos Ultreya is hozott számomra különleges lelki élményeket. Először is a helyszín, a Szent Margit Gimnázium, volt különleges. Kevésszer fordultam meg egyházi iskolákban, ezért lehet, hogy másutt is így van, de nekem feltűnt, hogy mennyire látszik az épületben, hogy nemcsak földi, hanem égi „fenntartója” is van ... Alkalmas környezetet adott ez a kiscsoportos beszélgetéseknek, majd a dísztermi megosztásnak. Másodszor a Szent Imre templomban tartott szentmise. Öröm volt látni a számos cursillós atyát koncelebrálni, hallgatni Horváth Zoli atya mély homíliáját, miközben igazi cursillós hangulatot varázsolnak a szinte professzionális zenészek dalaikkal. Érzelmileg a csúcspontot Imre atya felajánlása jelentette nekem. Végre egy magyar szent a Cursilloban! S nem is akármelyik: Szent Margit különösen közel áll hozzám, hiszen feleségem, részben (mivel több keresztnéve van) édesanyám, drága anyósom, és felejthetetlen dédanyám védőszentje ő! Boldog örömmel kérem majd közbenjárását a magyarországi cursillistákért.

Nagy örömet jelentett a rengeteg cursillista társ megjelenése is. Hiába, az ultreya a közösség ünnepe, nem csak az egyes cursillistáké. Tele volt a templom, tele voltak a kijelölt osztálytermek, és tele volt a Díszterem is – mindez azt bizonyítja nekem, hogy él a Cursillo Magyarországon!

De Colores,

Kovács Ádám

Az örömhír: Isten bennünk lakik, Isten bennünk van! Ez kegyelem!
Ferenc pápa

30 éves ünnep az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében

Ünnepelni jöttünk össze az újpesti plébánián 2019. október 13-án. Ünnepelni azt a nagyszerű tény, hogy hazánkba, jelesül az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyébe, megérkezett Ausztriából a Cursillo Lelkiségi Mozgalom! 1989. április 13–16. között az első férfi és június 22–25. között az első női hétvégére került sor.

Vannak fontos események, alkalmak, évfordulók mindegyikünk életében, amikor megállunk egy pillanatra, összegezni az életünket. Ilyenkor visszanezünk, hogy is teltek az eddigi évek, és a múlt eseményeiből erőt merítve előre nézünk, hogy milyen is lesz ezután, mit lehetne jobban, szebben csinálni? Van elképzelésünk, vízióink az életünk következő szakaszáról.

Az ünneplés keresztény életünknek is fontos része! Így a Magyarországi Cursillo életében is! Felidézni az eddig eltelt évek szép, vidám, megható eseményeit, és a kegyelmet, amit folyamatosan kapunk, kapunk az Úristentől a vállalásunkhoz, ezekre emlékeztünk ezen a vasárnapon.

A rektori bevezetőnkben a Cursillo mallorcai születésének körülményeit mondjuk el, most az volt az elképzelésem, hogy mutassuk be a jelenlévőknek, hogyan és milyen nehéz körülmények között ért a rendszerváltozás előtti időszakban Ausztriából ez a lelkiesség. Már 1982-ben elindult a készülődés, amikor P. Josef Garcia-Cascales claretinus szerzetes – aki több kurzusra eljött Iszkaszentgyörgyre bemutatni a legfontosabb papi beszédet, a Szentségeket – megszólította az Ausztriában élő Mészáros Pétert azzal, hogy: „Péter vidd el a cursillót Magyarországra!”

És ezzel elindult az a csodálatos munka, amelyről Vichnalek Istvánnal folytatott beszélgetésből részleteket tudhattunk meg. A korábban Ausztriában cursillót végzett civilek és papok elköteleződése által, – sok méltánytalanságot elszenvedve az akkori kommunista hatalomtól – létrejöttek az első hétvégék. Sok munkával lefordították a leglényegesebb irodalmat, a szervezés segédleteit, kaptunk forgatókönyvet, imakönyvet, az első években az Ausztriában öntött kereszteteket.

Vichnalek István feleségével, Marikával az elsők között voltak munkatársak a hétvégéken. István bemutatta annak a történelmi kornak a nehézségeit, amelyek között elkötelezett keresztény-nyé nevelték szülei.

István a leglényegesebbet a következőkben foglalta össze: „A jámborság vagy igazi vallásosság beszédében van egy fontos, szinte a hitteles keresztény ember számára iránymutató mondat. Idézem: Az igazi vallásosság bensőséges baráti szeretetkapcsolat Istennel, és az ebből fakadó közösségben megélt kegyelmi élet. Vagyis szeretetkapcsolat Istennel, embertársainkkal és harmóniában a természettel.”

A történelmi visszaemlékezés után a régebben és mostanában végzett társainktól kértem tanúságtételt. Így szólalt meg először Rébay Lajos, aki az első hétvégén vett részt, és aki hosszú évekig volt egyházmegyei cursillónk világi vezetője. Az ő munkássága alatt indultunk el az ország szinte minden egyházmegyéjébe, elvinni a cursillót. Az ő közreműködésével mentünk Erdélybe, később Kár-

pátaljára, a Felvidékre ultreyákon erősíteni testvéreinket. Az ő visszaemlékezésének egyik megható története volt, amikor az első férfi cursillo után Cascales atya táviratban tudatta a Szentatyával, hogy elindult Magyarországon a Cursillo!

Arató Márta, aki az első női hétvégén végzett, arról beszélt, mi tartotta meg a Cursillóban? „**Isten hűségé.** Ő volt, aki számított rám, és úgy intézte a dolgokat, hogy mindig volt feladat. S közben hálásan tapasztaltam, hogy nem lehet Őt nagylelkűségben sem felülmúlni.”

Telek Mihály jókedvűen idézte fel, amikor megérkezett a lelkiyagorlatos házba kicsit elkésve, úgy gondolta, hogy hazamegy. De az atyák, munkatársak figyelme, szeretete ott tartotta, amit soha nem bánt meg. Mai napig is élik feleségével, Margittal az apostoli tettek-re épülő, és a kiscsoportban megélt keresztény életüket.

Utánuk következtek a fiatalok. Szepesvári Orsolya arról beszélt nekünk nagy lelkesedéssel, hogy bár sok lelkiességben keresi a megfelelő utat ahhoz, hogy élete a legjobb irányba menjen, a Cursillónak köszönheti a bátorságot az emberek megszólításában, a kereszténység hatékony megvallásában.

Tóth Károly következett, aki felesége, Krisztina betegsége miatt egyedül számolt be arról, hogyan végzik a közbenjáró imákat a bajbajutottakért, betegekért, elesettekért. „Krisztával mindenkit csak bátorítani tudunk arra, hogy kapcsolódjon be a Cursillo közösségébe, vesszen el Isten szerelmében, majd legyen tevékeny részese és ezáltal tanúja az Ő szeretetének.”

Halápi Miklós arról tett tanúságot, hogy mélyponton lévő életében talált rá a cursillo hétvégéje, amely megfordította az életét. Aktív keresztény élete mások felé hívó szó, az elköteleződéshez Isten mellett.

Szűcs Imre atya is elmondta nekünk, hogy került a Cursillóba, ahol egyre több feladat hárul rá, de egyre több öröm is éri. Most a Nemzeti Titkárság operatív papja, aki sokat vállal értünk, imát, felkészítést az Országos Ultreyára és az Európai Ultreyára.

Ebéd után papi tanítást hallgattunk Imre atyától a hűségről. Jézus komolyan vesz bennünket! Krisztus mindig számít ránk, mi is számítsunk mindig Rá! Kérjük az állhatatosságot, hogy tudjunk szilárdan megmaradni hitünkben, családjunkban.

Kiscsoportban beszélgettünk ezután arról, mit jelent nekem a hűség? Megtapasztaltam-e már Istennek hozzám való hűségét? A csoportban elhangzottakat az ultreyában megosztottuk.

Végül ünnepi szentmisén vettünk részt a templomban, ahol a homíliát Horváth Zoltán atya mondta, megosztva velünk az ő cursillóba történt elhívását, és a megmaradásának kegyelmi vonatkozását.

Szép ünnep volt, nagy köszönet az újpesti testvéreink szervezéséért, különösen a Henter Ági és Zsolt sok munkájáért. Nem utolsósorban köszönet jár Héjja Gyurinak, és Halápi Mikinek a zenei szolgálatért, ami segítette a vidámságunkat, és emelkedettségünket a rendezvény alatt.

De colores!

Fabók Ildikó
szervező

Az egyház nem térítéssel, hanem tanúságtétellel növekszik.
Benedek pápa

„Odaadással szolgáljatok, mert az Úrnak teszitek, nem embereknek!” (Ef 6,7)

Szűcs Imre atya közel egy órás beszédének témája a mottónak megfelelően a hűség volt. A tanítás néhány releváns gondolatát idézzük fel, a lelkiismeretvizsgálati szempontjai segíthetik adventi készülletünket.

A Magyar Értelmező Kéziszótár szerint a hűség „valakihez, vagy valamihez való állhatatos, kitartó ragaszkodás.” Minden hűségnek az alapja és előfeltétele Isten hűsége. „Ne tagadd meg tőlem, Uram, irgalmadat, kegyelmed és hűséged mindig oltalmazzon!” (Zsoltár 40, 12) „Küldjön segítséget az égből és mentsen meg, sújtsa szegénnyel üldözőimet. Árassza ki Isten kegyelmét és hűségét.” (Zsoltár 57, 4)

Már az ősatyák megtapasztalták Isten hűségét. Jákob csalárd módon megszerzi testvérétől, Ézsautól az elsőszülöttségi jogot. Ezután édesanyja menekíti kedvenc fiát és visszaküldi a saját földjére, próbáljon ott boldogulni, mert testvére halálra keresi. Jákob ügyes praktikákkal gazdag emberré válik. Elindul hazafelé, de retteg attól, hogy összetalálkozik testvérével, és ezért a következő szavakkal fordul az Úrhoz: „Nem vagyok méltó mindarra a kegyelemre és hűségre, amelyet szolgál iránt tanúsítottál.” (1Móz 32,11)

Később az üdvtörténetben Mózesnek és Izraelnek is úgy jelenti ki magát, mint hűséges Isten. Hűsége mindenekelőtt abban nyilvánul meg, hogy ígéreteit megtartja és teljesíti. Cselekedetei által bizonyítja hűségét, amely szövetségi hűség: „mert szeretett benneteket az Úr, és megtartja esküjét, amelyet atyáitoknak tett, azért vezette ki erős kézzel és szabadított ki a szolgaság házából, a fáraónak, Egyiptom királyának kezéből.” (5Móz 7,9) Esküt tett az Úr és nem változtatja meg az esküjét. A szövetségi viszonyból következik, hogy Isten az Ő népétől, amelyhez Ő mindig hűséges, hűséget vár és igényel.

Krisztus követői mindenekelőtt a Jézus Krisztus által véghezvitt üdvcselekményekben tapasztalhatják meg Isten hűségét, amelyre azáltal válaszolnak, hogy azt elfogadják, és abban szilárdan megmaradnak. Az hűséges, aki mindvégig megáll a hitben, minden kísértés, próbatétel és üldöztetés közepette. Erről bőven ír Szent Pál apostol a korintusiaknak, a galatáknak, a kolosszeieknek, az efezusiaknak írt leveleiben. A hűség a lélek gyümölcse. Gazdám egyszerűen fogalmaz: „Aki megakarja találni életét, elveszíti, aki azonban elveszíti értem életét, az megtalálja.” (Mt 10,39) Isten szabaddá tesz engem az bűneim bilincseitől, szabaddá tesz engem minden korlátomtól. Egyszerűen, szeret engem az Isten.

Ez mutatkozik meg a záró ünnepélyeken, amikor könnyekkel küszködve tesznek viszont szeretet vallomást a frissen végzett cursillisták és a munkatársak. Túlcsordulóan tele a szí-

vünk – mondják. Így voltam én is, szinte minden cursillo után. Szívem szerint a szárnyasoltár minden sorát bejelöltem volna, mert mindent kevésnek találtam, amit adhattam volna cserébe Jézusnak. Vallásos életem kibontakoztatására elhatározásaim nem jelentenek sem törvényt, sem parancsot. Azokat szeretetből teszem és a Lélek által követem.

Lelkiismeret vizsgálatunkhoz tegyük fel magunknak a kérdést: – Az imaéletem tanúskodik a viszont szeretetemről, a hűségemről?

– Meddig maradok szóbeli kapcsolatban Jézussal? Csak a mézeshetekben, amíg tart a lelkesedés „rózsaszín köde”?

– Reggel vele kezdem a napot, vagy már elsőbbséget élvez, hogy kibotorkáljak a konyhába megfőzni a kávé, vagy a mobilt keresem a vélt kapcsolattartás reményében.

– Napközben rá tudok-e csodálkozni a környezetemre, és hálaltelt szívvel kimondani: Köszönöm Uram! Ezt mind az irántam való szeretetből alkottad!

– Este tudok-e elcsendesedni, mindenért hálát adni? Még azért is, ami ne úgy alakult, ahogy én szerettem volna? Vagy duzzogva készülődök aludni – ha tudok – mert háborog a szívem...

– Beugrom-e néhány perces Szentségimádásra az utamba eső templomba? Ha örömöm van, azt megosztani Jézussal, ha pedig keserűség van bennem, ott hagyva neki, hogy megbékéljen, vidáman mehessek tovább.

– A táskámban, zsebemben ott lapul a rózsafüzér? Ha igen, akkor csak vallásos amulett, vagy használati eszköz?

– Időmből, amit Jézustól kaptam ajándékba, tudok-e annyit visszaadni, hogy találkozzam Vele a szentmisében?

– Az egész napi rohanásában van időm, „minőségi időm” önmagamra, lelkem állapotára? Tudom, hogy „hol” és „hogyan” állok?

– Havi rendszerességgel leteszem bűneim terhét? Vagy inkább hagyom a csudába, hiszen most is csak azt tudom elmondani, amit a legutóbb is gyóntam?

– Szakítok időt, hogy közösségben legyek másokkal? Van kiscsoportom? Ultreyákon részt veszek?

– A hétköznapokban látják rajtam, hogy én vagyok a lelki erőmű? Tudok mást meghallgatni, megvigasztalni, erőt, bátorítást adni? Tudok lelkesedni és lelkesíteni?

Krisztus nélkül önközpontúak vagyunk. De Vele és Érte le tudunk mondani önmagunkról, hogy szeretetben, hűségben, másokért éljünk! Legyen nyitott a lelkünk és a hozzá való hűség által váljunk szabaddá. Engedjük, hogy a szó, az Ige átjárja és vezesse életünket, és ezáltal oltárrá lehessen egész valónk.

De colores!

Szűcs Imre atya

Az Úr jön: ebből táplálkozik a reményünk, a bizonyosság, hogy a világ megpróbáltatásai közepette elér minket Isten vigasztalása, ami nem szavakból áll, hanem az ő jelenléte köztünk.

Ferenc pápa

ADOMÁNYOK, SZJA 1%, PÁLYÁZATI TÁMOGATÁS

Mi mással kezdeném pénzügyi beszámolómat, mint hogy köszönetet mondok mindnyájatoknak az elmúlt időszakban küldött adományaitokért! Kisebbséget és nagyobbakat egyaránt!

Örömmel tudatom, hogy az előző évhez hasonlóan 2019-ben is jó évet zárunk!

A pénzügy, amiből gazdálkodni tudunk, évek óta az alábbi tételekből áll össze:

- az általatok befizetett adományokból,
- a személyi jövedelemadó, az SZJA 1%-ából, ami idén 292.483,- Ft volt (tavaly 271.304,- Ft).
- Ez évben nagyot lendített rajtunk az EMMI pályázatán nyert 1,550 millió Ft, melyből jut még a jövő évi kiadások fedezésére is.

Fenti források együttesen lehetővé tették, hogy a szokásosnál nagyobb mértékű támogatást nyújtsunk a Tahiban megtartott nyolc cursillón lévő jelöltek, munkatársak és papok részvételi díjaihoz – alkalmanként átlagosan 120.000,- Ft összegben (tavaly 90.000 Ft jutott cursillónként). Ilyen anyagi körülmények között bátran álltunk neki az országos ultreya és a 30 éves Magyarországi Cursillo születésnapjainak alkalmainak szervezéséhez, a jubileumi könyv, a SZÍNES, POMPÁS 30 nyomdai kiadásához.

Ezekből a bevételekből tudtuk fedezni a „de colores” újság szokásos karácsonyi lapszámának nyomda- és postaköltségeit

(150 eFt), továbbá feltöltöttük raktárunkat cursillós imakönyvvel.

Jól eső érzés, amikor magasabb összeg érkezik az Alapítvány számára, de ugyanolyan hálásak vagyunk a kisebb adományokért is!

Néhány éve kezdett elterjedni az a gyakorlat, hogy ugyanattól a személytől havi rendszerességgel 1.000,- – 10.000,- Ft érkezik az Alapítványunknak.

Ismételten hála és köszönet nekik! Értük mondott imánkkal adunk hálát az Úrnak segítségükért.

Itt hívnám fel a figyelmetek arra, hogy a „de colores” újságot a frissen végzetek csak a végzést követő évben kapják ingyen! Utána már csak azoknak tudjuk postázni, akik bármilyen csekély mértékű összeget küldenek az Alapítványunknak, vagy alkalmanként munkatársként dolgoznak.

Eddigi adományaitokat hálással megköszönve bízunk jövőbeni támogatásokban.

Pallos Zsuzsa

a kuratórium elnöke

Cursillo Alapítvány

1091 Budapest Üllői út 145.

Számlaszám: 11710002-20080949

Cursillo Titkárság

Visyné Éva 06-30/971-6858

Készülődés az Európai Ultreyára

A Cursillo Európa Titkársága (GECC) megbízta a Magyarországi Cursillo Mozgalmat, hogy a 2020-ban esedékes, következő Európai Ultreyát megrendezze. Magyarország 2020-ban a világ katolikusai figyelmének középpontjában lesz, hiszen az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust szeptember 13–20. között tartjuk Budapesten.

Az Európai Ultreyát szeptember 18–9-én fogjuk megrendezni a Kongresszus időpontjában. Ez a tény különösen nagy megtiszteltetés számunkra! Ugyanakkor sokféle feladat elé is állít bennünket, az egész ország cursillistáit.

Akik voltunk bármikor Európai vagy Világ Ultreyán, tudjuk, hogy a szokásos program minden esetben 4–5 órát tart, beszédek hangzanak el, tanúságtételek beszélnek, és van, hogy szentmise a csúcspontja a programnak.

Arra gondoltunk, ha már ezen a kitüntetett héten tarthatjuk a mi cursillós együtt-létünket, akkor az legyen alkalom arra is, hogy barátkozzunk, legyen közöttünk kapcsolat, mutassuk meg magunkat, és tartsuk meg a szokásos programot is.

A program szeptember 18-án 5 órakor a Hungexpo területén kezdődik, nyelvek

szerint beosztott kiscsoportos megosztással, ezután táncház lesz, ahol megtanulhatjuk más nemzetek táncát is, de a hangsúly a magyar néptáncra lesz.

A program vacsorával folytatódik, az este lezárásaként „flashmob”-szerű megoldással esti imára hívunk. Áldással fejeződik be a nap 22 óra körül.

Szeptember 19-én, szombaton lesz a „hivatalos” ultreya a Szent István Bazilikában, 12–16 óra között. A teljes programon reményeink szerint 10–12 nemzet képviselői, valamint az Európa Titkárság (GECC) és a Világ Titkárság (OMCC) vezetői is jelen lesznek. Meghallgatjuk Székely János püspök atya tanítását, a vezetők köszöntőit, tanúságtételeket, zenélünk, énekelünk. Délután 16 órakor átvonulunk a Kossuth térre zászlókkal, a nemzetek jelvényeivel, hogy részt vegyünk 17 órakor kezdődő szentmisén, majd a 19 órakor induló gyertyás körmenettel megyünk a Hősök teréig. Ezzel ér véget az Ultreya.

(A NEK programjait kísérjétek figyelemmel a www.iec2020.hu oldalon)

Látjátok, hogy szép és tartalmas programot állítottunk össze, ennek a megvalósításához nagyon sok segítőtőre lesz szükségünk.

Az első lépés a szervezés megkezdéséhez, hogy felmérjük, Magyarországról és Európából kb. hányan veszünk részt majd a programon, mert ennek függvényében tudjuk a munkacsoportokat felállítani, a költségeket megtervezni, a megvalósítás tárgyi feltételeit előállítani és legyártatni, önkénteseket beosztani, stb.

Jelentkezni a www.iec2020.hu oldalon a „regisztráció” menüpontban lehet, melynek részleteit a következő írásból tudhatjátok meg.

Azt kérjük, hogy akik önkéntesnek jelentkeznek a NEK rendezvényeire, a pénzügyi és szombati napra ne oda regisztráljanak, ne oda kötelezzék el magukat. Gyertek az Európai Ultreya szervezéséhez segíteni! Sok kézre, gyors lábra, szerető szívre, elkötelezett jóságra van szükségünk!

Figyeljétek a hírleveleket, a weboldal ide vonatkozó menüpontjait.

Addig is szép készülődést, az adventi várakozás gyönyörűségét kívánom minden cursillós testvérünknek, családjaitoknak!

De Colores!

Fabók Ildikó
megbízott szervező

2020-ban Európai Ultreyát szervezünk

November harmadik hétvégéjén az európai Nemzeti Titkárságok találkozója volt Assisiben. Nyolcan utaztunk erre a találkozóra, magyar cursillisták. Sok értékes tanítás, tanúságtétel hangzott el, kiscsoportos megosztások, barátságos beszélgetések vittek közel egymáshoz minket. A november 23-i világméretű Szentségimádáshoz ott csatlakoztunk, mi magyarok szervezhettük meg a soknyelvű, csendes, éneklős, könyörgős imaestet. Itt tudtuk átadni meghívóinkat a Titkárságok részére a 2020. szeptember 18–19-én tartandó Európai Ultreyánkra is.

Reményeink szerint több száz cursillista fog érkezni külföldről, és az ország számos helyszínéről. Ezért lelki és fizikai felkészülés egyaránt szükséges.

Lelki tartalom

2019 áprilisában elkezdtünk egy imalánc kilencedet ezért a célért. A második kilenced 2020 januárjában kezdődik, amihez csatlakoztak a külföldi országok cursillistái is. Az Esztergom–Budapest Főegyházmege Boldog Özséb Titkárságára áprilisban kerül sor. Mindezekről bővebben a cursillo.hu oldalon az imalánc képnél találok információkat.

Szűcs Imre atya, a Magyarországi Cursillo Mozgalom operatív lelkiegyetemes vezetője az országos ultreyán Szent Margit közbenjárását kérte a Magyarországi Cursillo Mozgalomért. Kérlek, hogy a cursillóért végzett imáitok végére, Szent Pál után tegyék hozzá: Árpádházi Szent Margit, a Magyarországi Cursillósok védőszentje, könyörögj érettünk.

Fizikai felkészülés

Első a regisztráció. Ezt lehetőleg január 15-ig tegyék meg. Ennek módja:

1. <https://www.iec2020.hu/hu/regisztracio> Egyéni regisztráció felületen lehet jelentkezni, megadva néhány személyes adatot. (GDPR figyelembe vételével alakították ki a felületet.)
2. Regisztráció után kaptok egy visszaigazoló, aktiváló emailt. Ha már más csoporttal regisztráltatok, akkor a 3. ponttal kezdődik a jelentkezésetek a cursillós programokra.
3. Ezután belépve a felső sorban van egy Csoportjaim fül. Erre kattintva Új csoport hozzáadása lehetőséget kell választani. Csoport azonosító: IEC-UJZY

Csatlakozás

Később ki is lehet lépni, illetve több csoporthoz is lehet csatlakozni egy regisztrációval.

Az ultreya étkezéséhez, a programokhoz 5000 Ft hozzájárulást kérünk, amit az alábbi számlaszámra kérünk befizetni:

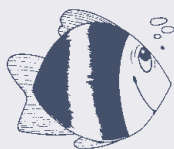
Cursillo Alapítvány 11710002-21363766. A közlemény rovatba kell beírni a neved és Európai ultreya

Ezzel egyidőben a magyarcursillo@gmail.com emailen tudod jelezni, ha vállalsz valamilyen feladatot a szervezésben, előkészítésben, vagy magán az ultreyán.

Kegyelmi időszak előtt állunk. A Krisztus számít ránk! mondat azt is jelenti, hogy számít arra, hogy ápoljuk a Vele való kapcsolatunkat, hogy élő tagjai legyünk a közösségének és hogy testvéri szeretettel ünnepeljük együtt az Eucharisziát.

De colores!

Várdai Judit

Vezetők Iskolája

2020-ban is nagy örömmel és várakozással fogadja azokat a cursillót végzett testvéreket, akik úgy érzik, hogy Jézus arra hívja őket, hogy a Cursillóért tegyenek.

Ez egy olyan iskola, ahol nincs tanár, nincs tananyag, és vizsgák sincsenek, hiszen a mi iskolánk mestere és legfontosabb tagja Krisztus és a Szentlélek. Ebben az iskolában Jézustól tanulhatunk, és Benne növekedhetünk, hogy Isten örömhírének hatékony és elkötelezett hirdetői lehessünk.

A Vezetők Iskolája helyszínén – Szent Kereszt Plébánia, Külső Ferencváros (IX. Üllői út 145.) – minden hónapban találkozhatunk, az időpontok a bpcursillo.hu honlapon megtalálhatóak.

Krisztus számít Rád!

Egyházmegyei cursillo hétvégék 2020-ban

Helyszín: Tahi, Szív Lelkiségi Központ

Időpontok, rektorok:

■ 100. férfi cursillo: 2020. február 6–9.,
rektor: Rébay Lajos > rebaybt@yahoo.com	■ 101. férfi cursillo: 2020. június 25–28.,
rektor: Rajkai Gergely > rajkaigergo@gmail.com
■ 104. női cursillo: 2020. február 27–március 1.,
rektor: Korai Szandra > szandikorai@gmail.com	■ 102. férfi cursillo: 2020. november 12–15.,
rektor: Kiss Tibor > robitsikk@gmail.com
■ 105. női cursillo: 2020. május 21–24.	■ 106. női cursillo: 2020. november 26–29.,
rektor: Desseffy Mária > demar1930@gmail.com

Jelentkezési lap letölthető a <http://www.bpcursillo.hu/jelentkezes> oldalról.

Bízzatok az Úrban örökkön örökké! (Iz 26,4)

Az év vége közeledtével visszatekintünk, számot vetünk, hálát adunk. Mint a tanúságtételekben is olvashatjuk, áradt a kegyelem a cursillós hétvégéken, találkozókön. Imaláncban kapcsolódtunk össze, új közösségek, barátságok születtek, új kihívásokat, feladatokat kaptunk az örömhír terjesztésére.

Keressük meg a szívünk mélyére rejtett Jézust, segítsük életre azt a szeretetet, amivel lángra gyújtotta lelkünket! A Születés ujjongó örömét kívánom Mindnyájatoknak, a hozzátok közel állóknak, a négyzetmétereken élőknek!

Szeretettel, de colores,

Várdai Judit

Mária Krisztust hordozta, Krisztust szülte. Bennünket is segít, hogy megszülessen Krisztus az életünkben.

Beöthy Tamás atya

RÉGIÓK ADATAI ÉS RENDSZERES TALÁLKOZÓK

Esztergomi régió

Bencze László <inyesmester1@gmail.com>

Észak-pesti régió

Egek Királynéja főplébánia

IV. Szent István tér 21. (a plébánia épületében)

Minden hónap első hétfőjén, este 6 órakor ultreya

Körössy Gábor korossygabor@freemail.hu

Bernolák Melinda bernolak35@gmail.com

+36-20 450-0292

Rákosmente régió

Budapest-Rákosszabcsa-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet plébánia

XVII. Szabadság sugárút 39.

Minden páratlan hónap utolsó szombatján, de. ½ 10-12 között ultreya

Telek Mihály telekmihaly@t-online.hu

+36-30 514-0961

Kelet-pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály plébánia

XVI. Templom tér 3.

Minden páros hét csütörtökén, este 6 órakor kiscsoport a plébánián.

Negyedévenként ultreya, külön meghirdetve

Maróti Lászlóné Gabi maroti.gabi@gmail.com

+36-30-338-4248

Zugló

Herminamezői Szentlélek Plébánia Községi Ház

XIV. Kassai tér 34.

Találkozási időpontok a honlap régiós hírek rovatában

Földes Mária foldes.maria55@gmail.com

Dél-pesti régió

Budapest Külső-Ferencvárosi Szent Kereszt Plébánia

1091 Budapest, Üllői út 145.

Pesti-Déli Espereskerület

Guzsaly Barnabás guzbar2011@gmail.com

Észak-budai régió

Széphalmi Jézus Szíve Plébánia

II. Bp., Kossuth L. u. 13.

Ultreyák külön meghirdetve a honlap régiós hírek rovatában

Marosiné Várdai Andrea marosineandi@gmail.com

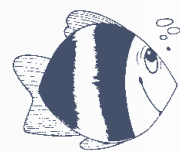
Bel-budai régió

Szent Kereszt Templomigazgatóság

XII. Táltos u. 16.

Megyeri Attila megyeri.attila@citronut.hu

+36-30 565-9587

Új régió alakul

Nagy örömmel tapasztaljuk, hogy az Esztergom–Budapesti Főegyházmegye egyre több helyszínén alakulnak cursillós közösségek. Megszületett az igény, hogy az Esztergom környékén élő cursillisták is rendszeresen találkozzanak, érezzék összetartozásukat, segítsük kiscsoportba kerülésüket. Köszönet Bencze Lacinak és feleségének, Juditnak, hogy igent mondtak erre a feladatra. Kísérjük imáinkkal közösségi életüket!

De colores,

Várdai Judit

Szeretnéd postán kapni a „de colores” hírlevelet?

A Cursillo Mozgalom hírlevele évente általában 2 alkalommal kerül összeállításra, és a cursillo honlapján olvasható:

www.bpcursillo.hu

Többnyire karácsony táján készül nyomtatott példány, melyet nagy szeretettel postázunk.

Tekintettel azonban az évente folyamatosan emelkedő postaköltségekre, a jövőben csak azokra a címekre küldjük postai úton, akik 2020. január végéig jelzik igényüket a mellékelt űrlap visszaküldésével vagy emailen.

Név:

Pontos cím:

Kérem a „de colores” hírlevél nyomtatott példányának postai úton történő megküldését.

Az igénylő lapot borítékba téve az alábbi címre kérjük visszaküldeni:

Visy Róbertné
1136 Budapest, Pozsonyi út 35. III/1.
visy.robortne@upcmail.hu

Cursillo Alapítvány

1091 Budapest Üllői út 145.

Számlaszám: 11710002-20080949

Cursillo Titkárság

Visyné Éva 06-30/971-6858

de colores újság szerkesztősége

Földes Mária – foldes.maria55@gmail.com

De Colores

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Cursillo Mozgalom Boldog Özséb Titkárságának hírlevele

A szerkesztőség e-mail címe: cursillo.szerkesztoseg@gmail.com

Nyomdai előkészítés és gyártás: Pharma Press Nyomdaipari Kft.
